

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **J. Š.**, zast. JUDr. Radkem Bechyně, advokátem se sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 1191/40a, Olomouc, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 8. 2015, č. j. KUOK 74686/2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 14. 3. 2017, č. j. 65 A 73/2015 – 57, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci (dále jen „krajský soud“), kterým byla dle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), jako nedůvodná zamítnuta jeho žaloba proti shora označenému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím bylo změněno rozhodnutí Městského úřadu Hranice ze dne 7. 4. 2015, č. j. OVV/19002/14-5/KOL (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), tak, že ve výrokové části a v odůvodnění se příjmení řidiče „Š.“ ve všech použitých tvarech nahradilo příslušnými tvary příjmení „Š.“ a dále se ve výrokové části k jednotlivým záznamům doplnil text uvádějící den, ke kterému byly provedeny. Prvostupňovým rozhodnutím byly podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zamítnuty námitky stěžovatele proti provedeným záznamům tří bodů za přestupek ze dne 10. 9. 2014, tří bodů za přestupek ze dne 13. 3. 2012 a tří bodů za přestupek ze dne 22. 9. 2011 v registru řidičů a provedené záznamy bodů byly potvrzeny.

[2] Stěžovatel současně s podáním kasační stížnosti podal návrh na přiznání odkladného účinku. Svůj návrh odůvodnil tím, že je zaměstnán jako řidič a pokud by mu bylo odebráno řidičské oprávnění, ztratil by zaměstnání. Další újmu spatřoval v tom, že by musel vynaložit finanční prostředky spojené s navrácením řidičského oprávnění po dosažení 12 bodů (přezkoušení v autoškole, dopravně-psychologické vyšetření). To v kombinaci se ztrátou zaměstnání by znamenalo nepřiměřenou finanční zátěž. Přiznání odkladného účinku nemá vliv na práva třetích osob, jelikož odkladný účinek neohrožuje závažným způsobem veřejný zájem.

Přestupky, na základě kterých dosáhl 12 bodů, nejsou nijak závažné a rozhodně v rámci nich nelze spatřovat ohrožení ostatních účastníků silničního provozu.

[3] Ke kasační stížnosti přiložil pracovní smlouvu s obchodní společností GISTRANS Czech Republic s.r.o., kde je uvedeno, že jej zaměstnavatel přijímá do pracovního poměru na dobu určitou do 30. 11. 2016, do profese řidič mezinárodní kamionové dopravy. Ke kasační stížnosti doložil i dodatek k této pracovní smlouvě, kde je uvedeno, že se pracovní poměr prodlužuje na dobu určitou, a to od 1. 12. 2016 do 30. 11. 2017.

[4] Žalovaný k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že mu nebyla ze strany Nejvyššího správního soudu zaslána pracovní smlouva, proto nemá dostatek podkladů k vyjádření.

[5] Kasační stížnost nemá dle § 107 s. ř. s. odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek při naplnění dvou podmínek, a to jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení naplnění podmínek a dospěl k názoru, že podmínky naplněny jsou.

[7] Ve vztahu k první podmínce stěžovatel dostatečně konkrétním a individualizovaným způsobem tvrdil, jaká újma mu může vzniknout výkonem nebo jinými právními následky rozhodnutí (tj. možná ztráta zaměstnání řidiče, pro které je řidičské oprávnění nezbytnou podmínkou). Nejvyšší správní soud v této souvislosti odkazuje na § 52 písm. f) zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož může zaměstnavatel dát zaměstnanci výpověď, nesplňuje-li zaměstnanec předpoklady stanovené právními předpisy pro výkon sjednané práce nebo nesplňuje-li bez zavinění zaměstnavatele požadavky pro řádný výkon této práce. Tvrzení o tom, že je stěžovatel zaměstnán jako řidič, stěžovatel doložil. Nejvyšší správní soud si ověřil dle obchodního rejstříku, že daná společnost se zabývá silniční motorovou a nákladní dopravou.

[8] Nejvyšší správní soud v rámci své rozhodovací praxe dospěl již dříve k názoru, že „[p]ři posuzování žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (§ 73 odst. 2 s. ř. s.) týkající se sankce za přestupek spočívající v zákazu řízení motorových vozidel je nutné poměřovat újmu stěžovatele s újmou, která by mohla vzniknout ostatním účastníkům silničního provozu. Nejvyšší správní soud ke přiznání odkladného účinku v takových případech přistupuje pouze výjimečně, zpravidla je-li na řízení motorového vozidla existenčně závislý stěžovatel nebo jemu blízká osoba“ (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 4. 2013, č. j. 6 As 29/2013 – 80). Za výjimečné situace lze zpravidla dle dosavadní judikatury považovat, když např. stěžovatel potřeboval vozidlo využívat při hledání zaměstnání a pro dopravu těžce nemocné tchýně pobírající příspěvek na mobilitu (srov. usnesení NSS ze dne 15. 1. 2013, č. j. 1 As 183/2012 - 33), nebo když byl stěžovatel zaměstnán jako řidič a hrozila mu bezprostředně ztráta zaměstnání (např. usnesení NSS ze dne 24. 2. 2012, č. j. 9 As 6/2012 - 43, usnesení NSS ze dne 21. 2. 2013, č. j. 4 As 8/2013 - 19).

[9] Lze proto konstatovat, že první podmínka pro přiznání odkladného účinku splněna je.

[10] Soud se dále zabýval otázkou, zda je splněna i druhá podmínka, tj. zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s veřejným zájmem. V daném případě připadá v úvahu veřejný zájem na zajištění bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích. Nejvyšší správní soud takový rozpor s veřejným zájmem spatřoval např. v situaci, kdy řidič řídil bez řidičského

pokračování

oprávnění (viz usnesení ze dne 11. 2. 2016, č. j. 9 As 9/2016 – 31). V projednávaném případě však k takto závažnému narušení pravidel silničního provozu nedošlo, když stěžovatel byl potrestán zápisy 3 bodů postupně za více přestupků. Lze tedy konstatovat, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s veřejným zájmem.

[11] Dle § 73 odst. 2 s. ř. s. se přizná odkladný účinek po vyjádření žalovaného. Nejvyšší správní soud dal žalovanému možnost se k návrhu na přiznání odkladného účinku vyjádřit. Ten pouze uvedl, že neměl k dispozici pracovní smlouvu, proto se vyjádřit nemohl. V samotném návrhu na přiznání odkladného účinku bylo uvedeno dostatečné množství tvrzení (zejména to, že stěžovatel potřebuje ke svému zaměstnání řidičské oprávnění), které mohl žalovaný rozporovat, popř. uvést úvahu, proč i přes tato tvrzení nemůže naplnit podmínky pro přiznání odkladného účinku. Žalovaný měl taktéž možnost nahlédnout do spisu, popř. požádat o zaslání pracovní smlouvy, nehledě na to, že již krajský soud usnesením ze dne 23. 11. 2015, č. j. 65 A 73/2015 - 48, stěžovatelově žalobě přiznal odkladný účinek s odůvodněním, že je řidič z povolání. Žalovanému tedy nic nebránilo vznést námitky, které by kasační soud musel zohlednit.

[12] Protože obě zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku byly splněny, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení. Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku zároveň v žádném případě nepředjímá výsledek řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. dubna 2016

JUDr. Radan Malík
předseda senátu